

Súd: Najvyšší súd
Spisová značka: 5Sžo/3/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1012200884
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Morava
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1012200884.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Moravu a členov senátu JUDr. Jarmily Urbancovej a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcov: 1) Slovenský rybársky zväz - Rada Žilina, A. Kmeťa 20, 010 55 Žilina, 2) Slovenský rybársky zväz - MO Šamorín, Obilná 4, 931 01 Šamorín, obaja zastúpení advokátom JUDr. Petrom Bilkovičom, Strojnícka č. 8, 821 05 Bratislava, proti žalovanému: Okresný úrad Bratislava, Karloveská 2, 842 19 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného sp.zn. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16. marca 2012 v spojení s jeho oznámením o odvolaní č. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16. apríla 2012, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 91/2012 zo dňa 24. októbra 2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 4S 91/2012 zo dňa 24. októbra 2014 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju zamietol. Náhradu trov konania účastníkom konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia (ďalej len „rozhodnutie prvostupňového súdu“) uviedol, že neboli účastníkmi správneho konania a z tohto dôvodu neboli ani vecne legitimovaným subjektom na podanie odvolania.

Žalobou doručenou Krajskému súdu v Bratislave dňa 14.05.2012 sa žalobcovia domáhali preskúmania oznámenia žalovaného o odvolaní č. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.04.2012 (ďalej len „oznámenie“), ktorým žalobcom oznámil, že nie sú účastníkmi konania, neprináleží im právo podať odvolanie voči rozhodnutiu žalovaného sp.zn. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.03.2012, ktorým rozhodol, že parcely registra CKN č. 3351/8 o výmere 26 159 m² a č. 320/5 o výmere 20 839 m² v k.ú. H., vedených na LV č. XXX ako vodná plocha, kód spôsobu využitia pozemku 11 - vodný tok, nie sú vodným tokom. Svoje oznámenie odôvodnil tým, že žalobcovia nie sú vlastníkami dotknutých pozemkov, neboli účastníkmi konania o pochybnostiach, či sa jedná o vodný tok podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách (ďalej len „vodný zákon“) a nebolo rozhodované o výkone rybárskeho práva. Žalobcovia považujú uvedené rozhodnutie resp. oznámenie za nezákonné a nepreskúmateľné. Podľa názoru žalobcov žalovaný nesprávne vec posúdil a vychádzal z nesprávne zisteného skutkového stavu.

Krajský súd v Bratislave vydal dňa 21.06.2013 rozhodnutie, ktorým konanie zastavil, z dôvodu, že žalobcovia neboli účastníkmi správneho konania, napadnutým rozhodnutím neboli priamo dotknuté ich práva a právom chránené záujmy alebo povinnosti, neboli splnené podmienky konania. Žalobcovia voči predmetnému rozhodnutiu podali odvolanie, o ktorom rozhodol Najvyšší súd SR dňa 31.03.2014 tak, že

uznesenie súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Podľa jeho názoru napadnuté oznámenie zo dňa 16.04.2012 spĺňa požiadavky podľa § 244 ods. 3 OSP a je preskúmateľné v súdnom konaní.

Krajský súd preskúmaným rozhodnutím preskúmal napadnuté rozhodnutie resp. oznámenie žalovaného zo dňa 16.04.2012 ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo.

Z administratívneho spisu zistil, že správne konanie bolo začaté na návrh obchodnej spoločnosti Hotel Kormorán Slovakia s.r.o. (ďalej len „obchodná spoločnosť“) zo dňa 10.02.2012. V návrhu obchodná spoločnosť žiadala o vydanie rozhodnutia v súlade s § 43 ods. 7 vodného zákona a o pridelenie rybárskeho práva. Návrh v časti pridelenie rybárskeho práva neskôr vzala späť. Žalovaný ako príslušný správny orgán podľa § 60 ods. 1 písm. a/ vodného zákona (t.č. Krajský úrad životného prostredia v Bratislave) na podklade ústneho pojednávania zo dňa 08.03.2012 a vyjadrenia Vodohospodárskej výstavby, štátny podnik Bratislava zo dňa 07.03.2012 ako aj vyjadrenia SVP, š.p., OZ Bratislava závod Gabčíkovo zo dňa 09.03.2012 vydal rozhodnutie, že parcely registra CKN č. 3351/8 o výmere 26 159 m² a č. 320/5 o výmere 20839 m² v k.ú. H., vedené na LV č. XXX ako vodná plocha, kód spôsobu využitia pozemku 11 - vodný tok, nie sú vodným tokom. V zmysle uvedených stanovísk sa jedná o štrkovisko „Lagúna“, ktoré vzniklo ako pozostatok materiálovej jamy pre ťažbu štrkopieskov pre objekty vodného diela Gabčíkovo, pre výstavbu stupňa Čunovo. V súčasnej dobe predmetná vodná plocha nemá odtok ani prítok. Je zrejmé, že sa nejedná o vodný tok ale o odkrytú spodnú vodu. Voči uvedenému rozhodnutiu podali žalobcovia odvolanie, ktorom žiadali odvolací správny orgán o zrušenie vydaného rozhodnutia zastavenie konania. Žalobcovia v odvolaní namietali procesné pochybenie správneho orgánu, ktorý žalobcov neoboznámil so začatím konania a nekonal s nimi, hoci s nimi konať mal. Namietali aj okolnosť, že im neumožnil nazreť do spisu. Listom zo dňa 16.04.2012 (v predošlom texte a ďalej len „oznámenie“) správny orgán oznámil žalobcom, že napadnuté rozhodnutie nebolo vydané v súlade so zákonom, žalobcovia neboli účastníkmi konania a právo nazerať do spisu má iba účastník konania.

Podľa názoru prvostupňového súdu vodný zákon v § 43 ods. 7 neupravuje na základe akej okolnosti môže správny orgán začať konanie v pochybnostiach. Na základe uvedeného možno teda dospieť k názoru, že konanie sa môže začať na základe podnetu podaného akoukoľvek fyzickou a právnickou osobou alebo ex offio.

Podľa § 73 ods. 1 vodného zákona, na konanie orgánov štátnej vodnej správy (ďalej len „vodoprávne konanie“) podľa tohto zákona a na vydanie súhlasu podľa § 48 ods. 4 písm. t/ sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak. Na rozhodovanie týkajúce sa vodných stavieb sa vzťahujú všeobecné predpisy o stavebnom konaní.

Podľa § 73 ods. 3 vodného zákona účastníkom vodoprávneho konania je vo veci povolenia týkajúceho sa vodného toku alebo pobrežných pozemkov správca vodného toku. Účastníkom vodoprávneho konania vo veci súhlasu podľa § 27 ods. 1 písm. e/ a f/ je len žiadateľ; ak sa súhlas týka vodného toku alebo pobrežných pozemkov, aj správca vodného toku. Účastníkom vodoprávneho konania podľa tohto zákona je aj fyzická osoba, občianska iniciatíva alebo právnická osoba, ktorej toto postavenie vyplýva z osobitného predpisu.

Z predmetných ustanovení vyplýva, že vodný zákon neustanovuje okruh účastníkov konania v pochybnostiach podľa § 43 ods. 7. Z uvedeného je potrebné určiť okruh účastníkov konania podľa všeobecných predpisov o správnom konaní.

Podľa § 14 ods. 1 a 2 zákona č. 71/1967 Zb. zákon o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak. Účastníkom konania je aj ten, komu osobitný zákon také postavenie priznáva.

Keďže žalobcovia v podanej žalobe nešpecifikovali, akým spôsobom predmetné rozhodnutie č. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.03.2012 zasiahlo do ich práv, Krajský súd dospel k názoru, že žaloba nie je dôvodná, a preto ju podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti uvedenému rozhodnutiu krajského súdu zo dňa 24.10.2014 podali žalobcovia odvolanie a žiadajú, aby odvolací súd zmenil rozsudok Krajského súdu Bratislava sp.zn. 4S 91/2012 a rozhodnutie Okresného úradu Bratislava sp.zn. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.04.2012 zrušil. Zároveň žiada aby žalovaný bol povinný nahradiť žalobcom náhradu trov konania.

V uvedenom odvolaní žalobcovia namietajú, že majú k predmetnej vodnej ploche minimálne také isté oprávnenia ako obchodná spoločnosť. Toto ich presvedčenie vychádza z tvrdenia, že ako oprávnený subjekt podľa zákona č. 139/2002 Z.z. zákon o rybárstve nepretržite od roku 1992 vykonávajú na predmetnej vodnej ploche rybárske právo.

Nestotožňujú sa so záverom krajského súdu, ktorý vo svojom odôvodnení uviedol, že rozhodnutie, ktorým sa mení charakter vodnej plochy z vodného toku na ostatnú vodnú plochu má povahu deklaratórneho rozhodnutia. Podľa názoru žalobcov má toto práve toto rozhodnutie povahu konštitutívneho rozhodnutia a zakladá právo obchodnej spoločnosti požiadať Ministerstvo životného prostredia SR o postup podľa § 4 ods. 8 rybárskeho zákona, teda o pridelenie výkonu rybárskeho práva. Podľa žalobcov je z uvedeného zrejme, že do ich práv bolo zasiahnuté (momentom podania žiadosti o pridelenie rybárskeho práva súkromnej spoločnosti) a takisto rozhodnutím správneho orgánu je a bude zasiahnuté do práv žalobcov daných zákonom, pretože im bude vodná plocha odňatá.

V ďalšom žalobcovia poukazujú na nesprávnosť hodnotenia a vykonania dôkazov zo strany Krajského súdu, ktorý bol nosný pre rozhodnutie správneho orgánu o zmene charakteru vodnej plochy. Žalobcovia poukazujú na to, že Krajský súd sa zaoberal len preskúmaním rozhodnutia resp. oznámenia žalovaného o odvolaní č. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.03.2012 (pozn. Správne zo dňa 16.04.2012), avšak zo samotného žalobného návrhu vyplýva, že žalobcovia sa domáhali aj preskúmania súdom zákonnosti rozhodnutia Krajského úradu životného prostredia v Bratislave sp.zn. ZPS 2012/277-GGL zo dňa 16.03.2012.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP, § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a po tom, ako bolo oznámené verejné vyhlásenie rozhodnutia na úradnej tabuli najvyššieho súdu a na jeho internetovej stránke www.nsud.sk <., najmenej päť dní vopred, rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 OSP).

Podľa § 244 ods. 1 v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 2 a 3 v správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len „rozhodnutie a postup správneho orgánu“). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 245 ods. 1 pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu posúdi súd i zákonnosť prv urobeného správneho rozhodnutia, o ktoré sa preskúvané rozhodnutie opiera, ak bolo preň prv urobené rozhodnutie záväzné a ak nie je na jeho preskúvanie určený osobitný postup.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Najvyšší súd z obsahu predloženého súdneho a administratívneho spisu zistil skutkový stav tak, ako je podrobne popísaný v rozsudku krajského súdu, preto skutočnosti účastníkom známe nebude

nadbytočne opakovať, s jeho odôvodnením, ktoré považuje za úplné, vyčerpávajúce a dostatočne výstižné sa stotožňuje v celom rozsahu, a len na doplnenie a zdôraznenie správnosti dodáva:

Rozhodovanie o pochybnostiach o tom, či ide o vodný tok, prirodzené koryto alebo umelé koryto a o hranicu koryta, patrí orgánu štátnej vodnej správy. O výkone rybárskeho práva sa v rozhodnutiach žalovaného zo dňa 16.03.2012 ani 16.04.2012 nerozhodovalo. Rozhodovanie o tomto by bolo predmetom postupu podľa § 4 ods. 8 rybárskeho zákona. Podľa uvedeného Ministerstvo prideli výkon rybárskeho práva na ostatných vodných plochách na základe písomnej žiadosti a) fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá preukáže väčšinový podiel vlastníctva k pozemkom, na ktorých sa nachádza vodná plocha, b) fyzickej osobe alebo právnickej osobe, ktorá preukáže nájomnou zmluvou právo užívania k pozemkom podľa písmena a/ počas platnosti tejto zmluvy. Po preštudovaní administratívneho spisu zistil odvolací súd, že obchodná spoločnosť je na základe zmlúv č. 5882/130/2005 a č. 2005/6200/0725 nájomcom pozemkov okolo vodnej plochy. Z tohto dôvodu rozhodnutie žalovaného, ktoré mimochodom nie je odvolaním napádané (napádané je len rozhodnutie resp. oznámenie žalovaného zo dňa 16.04.2012) nie je schopné žalobcom privodiť ujmu na výkone rybárskeho práva.

Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožnil s dôvodmi rozhodnutia súdu prvého stupňa, a to po skutkovej, ako aj právnej stránke a napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 224 ods. 1 OSP a neúspešnému žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.